

Govern d'Andorra
El Cap de Govern

CONSELL GENERAL	
REGISTRE D'ENTRADA	
Data d'entrada:	20/06/2012
Hora d'entrada:	17:20h
Núm:	0585

Andorra la Vella, 19 de juny del 2012

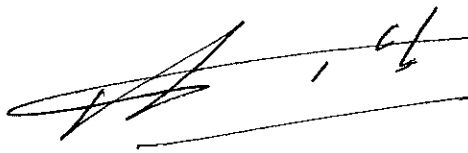
M.I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
Síndic general

Molt Il·lustre Senyor,

D'acord amb el que disposa l'article 64.1 de la Constitució del Principat d'Andorra, em plau trametre-us adjunt, per al seu tràmit parlamentari, la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre les municions de dispersió, adoptat a Dublín el 30 de maig del 2008, que va ser aprovada pel Govern en la sessió del passat 13 de juny.

A més, com a documentació complementària, us faig arribar l'informe jurídic de la Sra. Natàlia Aleix i l'informe tècnic del Grup de TEDAX.

Atentament,

Antoni Martí Petit

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre les municions de dispersió, adoptat a Dublín el 30 de maig del 2008

Les municions de dispersió consisteixen en munició clàssica concebuda per dispersar o alliberar submunicions explosives que pesen menys de 20 kg. Les restes de munició de dispersió maten i mutilen civils, impedeixen el desenvolupament econòmic i social, obstaculitzen la reconstrucció postconflicte i retarden el retorn dels desplaçats, entre moltes altres conseqüències. A més, l'emmagatzematge també suposa un risc important per a la societat civil.

Les municions de dispersió van ser utilitzades per primera vegada durant la Segona Guerra Mundial per les forces alemanyes i soviètiques. Durant la dècada dels 70, es van utilitzar a les guerres a Cambodja, a Laos i al Vietnam. Més recentment, aquestes municions han estat utilitzades en la Guerra del Golf, a Txetxènia, a l'antiga Iugoslàvia, a l'Afganistan, a l'Iraq, al Líban i finalment a Geòrgia.

L'origen del Conveni sobre les municions de dispersió rau en la mobilització de la societat civil que va donar lloc a la creació de la Coalició contra les municions de dispersió (Cluster Munition Coalition) i que va comptar amb el suport inicial d'alguns països.

Aquesta mobilització va dur Noruega a convocar una primera reunió governamental a Oslo el mes de febrer del 2007 amb l'objectiu que un grup d'estats i organitzacions de les Nacions Unides, el Comitè Internacional de la Creu Roja, la Cluster Munition Coalition i altres organitzacions humanitàries cerquessin una solució per regular de forma efectiva els problemes humanitaris causats per les municions de dispersió i prenguessin el compromís de concloure un instrument internacional de prohibició de l'ús, de la producció i de l'emmagatzematge d'aquestes municions. També es volia establir un marc per a la cooperació i l'assistència a les víctimes supervivents; considerar la creació d'iniciatives o polítiques nacionals; i continuar regulant els problemes humanitaris provocats per aquestes bombes en el marc del dret humanitari internacional.

A aquesta primera reunió li van seguir tres conferències més: a Lima, el maig del 2007; a Viena, el desembre del 2007; fins a l'adopció de la Declaració de Wellington, que establia els principis generals que servirien de base per a l'adopció del futur Conveni.

Finalment, el maig del 2008 es va adoptar a Dublín el Conveni sobre les municions de dispersió i es va obrir a la signatura el 3 de desembre del 2008 a Oslo. El Conveni va entrar en vigor l'1 d'agost del 2010 i actualment 71 estats en són part.

L'objectiu principal del Conveni és posar fi al patiment i a la pèrdua de vides provocats per l'ús d'armes de dispersió tant durant la seva utilització, com quan no actuen com era previst o quan són abandonades.

Aquest tipus de restes i arsenals no han existit mai a Andorra, raó per la qual a efectes pràctics el Conveni no tindrà un impacte a escala interna, ja que no hauran de ser eliminats ni destruïts, ni hi haurà víctimes directes a qui prestar assistència.

Tanmateix, el Codi penal del Principat d'Andorra ja pren en compte als articles 262 i següents, pel que fa als delictes contra la seguretat col·lectiva, entre els quals inclou les infraccions de normes de seguretat amb perill concret per a les persones, el tràfic i els dipòsits d'armes de guerra, i el tràfic i el dipòsit d'aparells explosius i incendiàries.

Tenint en compte les consideracions exposades, s'aprova:

L'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni sobre les municions de dispersió, adoptat a Dublín el 30 de maig del 2008.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

Conveni sobre les municions de dispersió

Els estats part d'aquest Conveni;

Profundament preocupats pel fet que les poblacions civils i les persones civils continuen sent les més afectades pels conflictes armats;

Determinats a posar fi definitivament al patiment i a la pèrdua de vides humanes causats per les municions de dispersió en el moment de la seva utilització, quan no funcionen com estava previst o quan són abandonades;

Preocupats pel fet que les restes de les municions de dispersió maten o fereixen civils, incloent-hi dones i infants, traven el desenvolupament econòmic i social a causa, entre altres raons, de la pèrdua dels mitjans de subsistència, obstaculitzen la rehabilitació i la reconstrucció després del conflicte, retarden o impedeixen el retorn dels refugiats i de les persones desplaçades a l'interior del seu propi país, poden causar un impacte negatiu en els esforços nacionals i internacionals en l'àmbit de l'establiment de la pau i de l'assistència humanitària, i tenen altres conseqüències greus que poden persistir durant molts anys després de la utilització d'aquestes armes;

Profundament preocupats també pels perills que representen els importants estocs nacionals de municions de dispersió que es mantenen per a un ús operatiu, i determinats a garantir la ràpida destrucció d'aquests estocs;

Convençuts de la necessitat de contribuir realment de manera eficaç i coordinada a resoldre el repte de l'eliminació de les restes de municions de dispersió disseminades arreu del món i a garantir-ne la destrucció;

Determinats a assegurar el ple exercici dels drets de totes les víctimes de les municions de dispersió i reconeixent la seva dignitat inherent;

Decidits a fer tot el que sigui possible per proporcionar assistència a les víctimes de les municions de dispersió, inclosa l'assistència mèdica, la rehabilitació i el suport psicològic, i per garantir-ne la inclusió social i econòmica;

Reconeixent la necessitat de prestar assistència a les víctimes de les municions de dispersió tenint en compte l'edat i les especificitats de gènere i d'abordar les necessitats especials dels grups vulnerables;

Tenint present el Conveni relatiu als drets de les persones discapacitades que, entre d'altres, requereix que els estats part del Conveni es comprometin a garantir i a promoure el ple exercici de tots els drets humans i de les llibertats fonamentals de totes les persones discapacitades sense cap tipus de discriminació a causa de la seva discapacitat;

Conscients de la necessitat de coordinar de manera adequada els esforços empresos per diverses instàncies per considerar els drets i les necessitats de les víctimes de diversos tipus d'armes i decidits a evitar qualsevol discriminació entre les víctimes dels diversos tipus d'armes.

Reafirmant que en els casos no coberts per aquest Conveni o per altres acords internacionals, les persones civils i les persones combatents romanen sota la protecció dels principis del dret internacional públic, derivats dels usos establerts, dels principis de la humanitat i dels dictats de la consciència pública;

Decidits també que als grups armats que no pertanyin a les forces armades d'un estat no poden ser autoritzats, en cap circumstància, a participar en cap activitat prohibida en un estat part d'aquest Conveni.

Acollint amb satisfacció l'ampli suport internacional a favor de la norma internacional que prohibeix les mines antipersona, continguda en el Conveni de 1997 sobre la prohibició de la utilització, l'emmagatzematge, la producció i la transferència de mines antipersona i sobre la seva destrucció;

Acollint també amb satisfacció l'adopció del Protocol relatiu a les restes d'explosius de guerra, annex del Conveni sobre la prohibició o la restricció de l'ús de certes armes convencionals que puguin produir efectes excessivament traumàtics o indiscriminats, i la seva entrada en vigor el 12 de novembre del 2006, i desitjant millorar la protecció dels civils contra els efectes de les restes de municions de dispersió en situacions de postconflicte;

Tenint present també la resolució 1325 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides sobre les dones, la pau i la seguretat, i la resolució 1612 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides sobre els infants en els conflictes armats;

Acollint d'altra part amb satisfacció les mesures preses els darrers anys en l'àmbit nacional, regional i mundial, per prohibir, limitar o suspendre la utilització, l'emmagatzematge, la producció i la transferència de municions de dispersió;

Remarcant el paper de la consciència pública en fer avançar els principis de la humanitat com ho prova la crida per posar fi al patiment dels civils causat per les municions de dispersió i reconeixent els esforços que, amb aquesta finalitat, han fet les Nacions Unides, el Comitè Internacional de la Creu Roja, la Coalició contra les municions de dispersió i altres nombroses organitzacions no governamentals d'arreu del món;

Reafirmant la Declaració de la Conferència d'Oslo sobre les municions de dispersió, per la qual els estats han reconegut, entre d'altres, les conseqüències greus causades per la utilització de municions de dispersió i s'han compromès a concloure, d'aquí al 2008, un instrument jurídicament vinculant que prohibeixi la utilització, la producció, la

transferència i l'emmagatzematge de municions de dispersió que provoquen danys inacceptables als civils, i que establiria un marc de cooperació i d'assistència que garantis la prestació adequada d'atenció a les víctimes i la seva rehabilitació, la neteja de les zones contaminades, l'educació sobre la reducció dels riscos i la destrucció dels estocs;

Subratllant la conveniència de suscitar l'adhesió de tots els estats d'aquest Conveni i determinats a treballar amb tenacitat en la promoció de la seva universalització i plena implementació;

Basant-se en els principis i les normes del dret internacional humanitari, en particular el principi segons el qual el dret de les parts en un conflicte armat d'elegir els mètodes o els mitjans de guerra no és il·limitat, i les normes que exigeixen que les parts en un conflicte han de distingir en tot moment entre la població civil i les persones combatents, i entre els béns de caràcter civil i els objectius militars, i, en conseqüència, dirigir les seves operacions únicament contra els objectius militars; que les operacions militars s'han de dur a terme amb una atenció constant per salvaguardar la població civil, les persones civils i els béns de caràcter civil, i que la població civil i les persones civils gaudeixin d'una protecció general contra els perills que resulten de les operacions militars;

Han convingut el següent:

Article 1. *Obligacions generals i àmbit d'aplicació*

1. Cada estat part es compromet a, mai i sota cap circumstància:
  - a) utilitzar municions de dispersió;
  - b) desenvolupar, produir, adquirir d'alguna altra manera, emmagatzemar, conservar o transferir a qui sigui, directament o indirectament, municions de dispersió;
  - c) ajudar, encoratjar o induir ningú a participar en qualsevol activitat prohibida en un estat part en virtut d'aquest Conveni.
2. L'apartat 1 d'aquest article s'aplica, *mutatis mutandis*, a les bombetes explosives dissenyades específicament per ser dispersades o alliberades des d'un dispositiu emissor fixat en una aeronau.
3. Aquest Conveni no s'aplica a les mines.

Article 2. *Definicions*

D'acord amb aquest Conveni:

1. Per "víctimes de les municions de dispersió" s'entén totes les persones que han perdut la vida o que han sofert danys físics o psicològics, una pèrdua econòmica, una marginació social o una alteració substancial de l'exercici dels seus drets a causa de la utilització de municions de dispersió. Les víctimes de les municions

de dispersió inclouen les persones afectades directament per les municions de dispersió, així com els seus familiars i les comunitats afectades;

2. Per "munició de dispersió" s'entén una munició convencional que està dissenyada per dispersar o alliberar submunicions explosives, cadascuna d'un pes inferior a 20 quilograms, i que inclou aquestes submunicions explosives. La definició no inclou les municions següents:

a) una munició o submunició dissenyada per llançar bengales, fum, efectes de pirotècnia o de contramesures de radar (*chaff*); o una munició dissenyada exclusivament amb finalitats de defensa aèria;

b) una munició o submunició dissenyada per produir efectes elèctrics o electrònics;

c) una munició que, per evitar efectes indiscriminats en una zona i els riscos que plantegen les submunicions sense explotar, té totes les característiques següents:

(i) cada munició conté menys de deu submunicions explosives;

(ii) cada submunició explosiva pesa més de quatre quilograms;

(iii) cada submunició explosiva està dissenyada per detectar i atacar un objectiu constituït per un objecte únic;

(iv) cada submunició explosiva està equipada amb un mecanisme electrònic d'autodestrucció;

(v) cada submunició explosiva està equipada amb un dispositiu electrònic d'autodesactivació;

3. Per "submunició explosiva" s'entén una munició convencional que perquè compleixi la seva funció és dispersada o alliberada per una munició de dispersió i està dissenyada per funcionar mitjançant la detonació d'una càrrega explosiva abans de l'impacte, en el moment de l'impacte o després;

4. Per "munició de dispersió fallida" s'entén una munició de dispersió que ha estat disparada, deixada caure, llançada, projectada o tirada d'alguna altra manera i que hauria d'haver dispersat o alliberat les seves submunicions explosives però no ho ha fet;

5. Per "submunició no esclatada" s'entén una submunició explosiva que ha estat dispersada o alliberada o que d'alguna altra manera s'ha

separat d'una munició de dispersió i que no ha esclatat com s'esperava;

6. Per "municions de dispersió abandonades" s'entén les municions de dispersió o les submunicions explosives que no s'han utilitzat i que s'han abandonat o rebutjat, i que ja no estan sota el control de la part que les va abandonar o deixar. Poden haver estat preparades per ser utilitzades o no;
7. Per "restes de municions de dispersió" s'entén les municions de dispersió fallides, les municions de dispersió abandonades, les submunicions que no han esclatat i les bombetes sense esclatar;
8. La "transferència" implica, a més del trasllat físic de municions de dispersió dins del territori nacional o fora d'aquest, la transferència del dret de propietat i del control sobre les municions de dispersió, però no inclou la transferència del territori que conté restes de municions de dispersió;
9. Per "mecanisme d'autodestrucció" s'entén un mecanisme de funcionament automàtic incorporat que és addicional al mecanisme iniciador primari de la munició i que assegura la destrucció de la munició a la qual està incorporat;
10. Per "autodesactivació" s'entén fer inactiva automàticament una munició mitjançant l'esgotament irreversible d'un component com per exemple una bateria, que és essencial per al funcionament de la munició;
11. Per "zona contaminada per les municions de dispersió" s'entén una zona que se sap o se sospita que conté restes de municions de dispersió;
12. Per "mina" s'entén qualsevol munició dissenyada per ser col·locada sota, sobre o a prop del terra o de qualsevol altra superfície i concebuda per detonar o esclatar per la presència, per la proximitat o pel contacte d'una persona o d'un vehicle;
13. Per "bombeta explosiva" s'entén una munició convencional, que pesa menys de 20 quilograms, que no és autopropulsada i que, per dur a terme la seva funció, ha de ser dispersada o alliberada per un dispositiu emissor i que està dissenyada per funcionar mitjançant la detonació d'una càrrega explosiva abans de l'impacte, simultàniament a l'impacte o després;
14. Per "dispositiu emissor" s'entén un contenidor que està dissenyat per dispersar o alliberar bombetes explosives i que està fixat a una aeronau en el moment de la dispersió o de l'alliberament;
15. Per "bombeta sense esclatar" s'entén una bombeta explosiva que ha estat dispersada, alliberada o separada d'una altra manera d'un dispositiu emissor i que no ha esclatat com s'esperava.

Article 3. *Emmagatzematge i destrucció d'estocs*

1. Cada estat part, de conformitat amb la seva legislació nacional, ha de separar totes les municions de dispersió sota la seva jurisdicció i control de les municions conservades per a l'ús operatiu, i marcar-les amb l'objecte de destruir-les.
2. Cada estat part es compromet a destruir o assegurar la destrucció de totes les municions de dispersió a les quals fa referència l'apartat 1 d'aquest article, al més aviat possible i com a màxim vuit anys després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part. Cada estat part es compromet a assegurar que els mètodes de destrucció compleixin les normes internacionals aplicables per a la protecció de la salut pública i del medi ambient.
3. Si un estat part creu que no podrà destruir o assegurar la destrucció de totes les municions de dispersió a les quals fa referència l'apartat 1 d'aquest article, en el termini de vuit anys després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, pot presentar una sol·licitud, davant de l'Assemblea dels Estats Part o d'una Conferència de Revisió, de pròrroga del termini de fins a quatre anys més per a la destrucció completa d'aquestes municions de dispersió. Un estat part pot, en circumstàncies excepcionals, sol·licitar pròrroques addicionals de fins a quatre anys. Les pròrroques sol·licitades no han d'excedir el nombre d'anys estrictament necessari per al compliment de les obligacions de l'estat part, establertes en l'apartat 2 d'aquest article.
4. Cada sol·licitud de pròrroga ha de fer constar:
  - a) la durada de la pròrroga proposada;
  - b) una explicació detallada de la pròrroga proposada, incloent-hi els mitjans econòmics i tècnics dels quals disposa o requereix aquest estat part per destruir totes les municions de dispersió a les quals fa referència l'apartat 1 d'aquest article i, si escau, les circumstàncies excepcionals que la justifiquen;
  - c) un pla que precisi com i quan es completarà la destrucció dels estocs;
  - d) la quantitat i el tipus de municions de dispersió i de submunicions explosives que l'estat part té en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat i qualssevol altres municions de dispersió o submunicions explosives addicionals descobertes després d'aquesta entrada en vigor;
  - e) la quantitat i el tipus de municions de dispersió i de submunicions explosives destruïdes durant el període al qual fa referència l'apartat 2 d'aquest article; i

- f) la quantitat i el tipus de municions de dispersió i de submunicions explosives pendents de destruir durant la pròrroga proposada i el ritme de destrucció anual que s'espera aconseguir.
5. L'Assemblea dels Estats Part o la Conferència de Revisió, tenint en compte els factors esmentats a l'apartat 4 d'aquest article, avalua la sol·licitud i decideix per majoria dels vots dels estats part presents i votants, si aprova la sol·licitud de la pròrroga. Els estats part poden decidir de concedir una pròrroga més curta que la sol·licitada i poden proposar criteris per a la pròrroga, si escau. Una sol·licitud de pròrroga s'ha de presentar com a mínim nou mesos abans de l'Assemblea dels Estats Part o de la Conferència de Revisió on s'hagi de considerar.
  6. Malgrat les disposicions de l'article 1 d'aquest Conveni, està permesa la conservació o l'adquisició d'un nombre limitat de municions de dispersió o de submunicions explosives per al desenvolupament i la formació en tècniques de detecció, de neteja o de destrucció de municions de dispersió i de submunicions explosives, o per al desenvolupament de contramesures. La quantitat de submunicions explosives conservades o adquirides no ha d'excedir el nombre mínim absolutament necessari per a aquesta finalitat.
  7. Malgrat les disposicions de l'article 1 d'aquest Conveni, està permesa la transferència de municions de dispersió a un altre estat part amb l'objecte de destruir-les i també amb les finalitats descrites en l'apartat 6 d'aquest article.
  8. Els estats part que conservin, adquireixin o transfereixin municions de dispersió o submunicions explosives per a les finalitats descrites als apartats 6 i 7 d'aquest article, han de presentar un informe detallat sobre l'ús actual i previst d'aquestes municions de dispersió i submunicions explosives i sobre el seu tipus, la quantitat i el número de lot. Si les municions de dispersió o les submunicions explosives es transfereixen a un altre estat part amb aquestes finalitats, l'informe ha d'incloure una referència a la part receptora. Aquest informe s'ha d'elaborar per cada any en què l'estat part conservi, adquireixi o transfereixi les municions de dispersió o les submunicions explosives i s'ha de presentar al secretari general de les Nacions Unides abans del 30 d'abril de l'any següent.

Article 4. Neteja i destrucció de les restes de municions de dispersió i educació en la reducció de riscos

1. Cada estat part es compromet a netejar i destruir o a assegurar la neteja i la destrucció de les restes de municions de dispersió situades en zones contaminades per les municions de dispersió sota la seva jurisdicció o control, segons les modalitats següents:

- a) quan les restes de municions de dispersió estan situades en zones sota la seva jurisdicció o control, en la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, la neteja i destrucció s'ha de dur a terme al més aviat possible però com a màxim, deu anys després d'aquesta data;
  - b) quan, després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, les municions de dispersió han esdevingut restes de municions de dispersió situades en zones sota la seva jurisdicció o control, aquesta neteja i destrucció s'ha de dur a terme al més aviat possible, però com a màxim, deu anys després de la finalització de les hostilitats actives durant les quals aquestes municions de dispersió van esdevenir restes de municions de dispersió; i
  - c) una vegada executada qualsevol de les obligacions establertes en les lletres a i b d'aquest apartat, aquest estat part ha de fer una declaració de compliment a l'Assemblea dels Estats Part següent.
2. En complir les obligacions establertes en l'apartat 1 d'aquest article, cada estat part ha de prendre al més aviat possible les mesures següents, tenint en compte les disposicions de l'article 6 d'aquest Conveni relatives a la cooperació i a l'assistència internacionals:
- a) examinar, avaluar i enregistrar l'amenaça que representen les restes de municions de dispersió, i fer tots els esforços per identificar totes les zones contaminades per les municions de dispersió sota la seva jurisdicció o control;
  - b) avaluar i prioritzar les necessitats en termes de marcatge, protecció de civils, neteja i destrucció, i prendre mesures per mobilitzar recursos i desenvolupar un pla nacional per dur a terme aquestes activitats, basant-se, si s'escau, en les estructures, les experiències i les metodologies existents;
  - c) prendre totes les mesures possibles per assegurar que totes les zones contaminades per les municions de dispersió sota la seva jurisdicció o control tinguin el perímetre marcat, controlat i protegit amb tanques o altres mitjans per impedir, de manera efectiva, l'entrada de civils. En la senyalització de les zones de perill s'haurien d'utilitzar senyals d'advertència basats en els mètodes de senyalització de fàcil reconeixement per a la comunitat afectada. Els senyals i altres indicacions de limitació de la zona perillosa haurien de ser, tant com sigui possible, visibles, llegibles, duradors i resistents als efectes ambientals, i haurien d'identificar clarament quin costat del límit assenyalat es considera que es troba dins de les zones contaminades per les municions de dispersió i quin costat es considera sense risc;

- d) netejar i destruir totes les restes de municions de dispersió situades en zones sota la seva jurisdicció o control; i
  - e) impartir una educació sobre reducció de riscos per assegurar la conscienciació entre els civils que viuen dins o al voltant de les zones contaminades per les municions de dispersió, del perill que representen aquestes restes.
3. En l'exercici de les activitats a les quals fa referència l'apartat 2 d'aquest article, cada estat part ha de tenir en compte les normes internacionals, incloses les Normes Internacionals d'Acció contra les Mines (International Mine Action Standards, IMAS).
4. Aquest apartat s'aplica en els casos en què un estat part ha utilitzat o ha abandonat les municions de dispersió abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, i han esdevingut restes de municions de dispersió que s'han situat en zones sota la jurisdicció o el control d'un altre estat part en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest darrer estat part.
- a) En aquests casos, després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a ambdós estats part, es recomana fermament al primer estat part que aporti, entre d'altres, una assistència tècnica, financera, de recursos materials o humans al segon estat part, ja sigui de manera bilateral o a través d'un tercer acordat mútuament, incloent-hi els organismes de les Nacions Unides o altres organitzacions pertinents, per facilitar la senyalització, la neteja i la destrucció d'aquestes restes de municions de dispersió.
  - b) Aquesta assistència ha d'incloure, si està a l'abast, la informació sobre els tipus i les quantitats de municions de dispersió utilitzades, la localització precisa dels atacs amb municions de dispersió i les zones on se sap que estan situades les restes de municions de dispersió.
5. Si un estat part creu que no podrà netejar i destruir, o assegurar la neteja i la destrucció de totes les restes de municions de dispersió a les quals fa referència l'apartat 1 d'aquest article, en el termini de deu anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, pot presentar una sol·licitud a l'Assemblea dels Estats Part o a una Conferència de Revisió, i demanar una pròrroga del termini fins a un màxim de cinc anys per a la neteja i la destrucció completa d'aquestes restes de municions de dispersió. La pròrroga sol·licitada no ha d'excedir el nombre d'anys estrictament necessari per al compliment per part d'aquest estat part de les obligacions establertes a l'apartat 1 d'aquest article.
6. Qualsevol sol·licitud de pròrroga ha de ser sotmesa a l'Assemblea dels Estats Part o a una Conferència de Revisió abans de l'expiració del termini al qual fa referència l'apartat 1 d'aquest article per a

aquest estat part. Qualsevol sol·licitud s'ha de presentar com a mínim nou mesos abans de la celebració de l'Assemblea dels Estats Part o de la Conferència de Revisió que ha de prendre en consideració aquesta sol·licitud. Cada sol·licitud ha de fer constar:

- a) la durada de la pròrroga proposada;
  - b) una explicació detallada dels motius per a la pròrroga proposada, incloent-hi els mitjans econòmics i tècnics disponibles i requerits per l'estat part per a la neteja i la destrucció de totes les restes de municions de dispersió durant la pròrroga proposada;
  - c) la preparació dels treballs futurs i la situació dels treballs que ja s'han dut a terme en el marc dels programes nacionals de neteja i d'eliminació de mines durant el període inicial de deu anys establert a l'apartat 1 d'aquest article i en qualsevol pròrroga subsegüent;
  - d) la superfície total de la zona que conté restes de municions de dispersió en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part i qualsevol altra zona que contingui restes de municions de dispersió, descobertes després d'aquesta entrada en vigor;
  - e) la superfície total de la zona que conté restes de municions de dispersió que ha estat netejada des de l'entrada en vigor d'aquest Conveni;
  - f) la superfície total de la zona que conté restes de municions de dispersió pendent de netejar durant la pròrroga proposada;
  - g) les circumstàncies que han dificultat la capacitat de l'estat part de destruir totes les restes de municions de dispersió situades en zones sota la seva jurisdicció o control durant el període inicial de deu anys al qual fa referència l'apartat 1 d'aquest article, i les que podrien evitar aquesta destrucció durant la pròrroga proposada;
  - h) les conseqüències humanitàries, socials, econòmiques i mediambientals de la pròrroga proposada; i
  - i) qualsevol altra informació pertinent relativa a la sol·licitud de la pròrroga proposada.
7. L'Assemblea dels Estats Part o la Conferència de Revisió, tenint en compte els factors enunciats a l'apartat 6 d'aquest article, incloent-hi, en particular, les quantitats de restes de municions de dispersió indicades, avalua la sol·licitud i decideix per majoria dels vots dels estats part presents i votants si aproven el període de pròrroga. Els estats part poden decidir d'atorgar una pròrroga més curta que la sol·licitada i, si escau, poden proposar criteris per a la pròrroga.

8. Aquesta pròrroga pot ser renovada per un període de fins a cinc anys amb la presentació d'una nova sol·licitud, de conformitat amb els apartats 5, 6 i 7 d'aquest article. En sol·licitar una nova pròrroga, l'estat part ha de presentar la informació addicional pertinent sobre allò que ha fet durant la pròrroga anterior atorgada en virtut d'aquest article.

Article 5. *Assistència a les víctimes*

1. Cada estat part ha de donar l'assistència adequada a les víctimes de les municions de dispersió en zones sota la seva jurisdicció o control i de conformitat amb el dret internacional humanitari i els drets humans aplicables, tenint en compte l'edat i les especificitats de gènere, incloent-hi l'atenció mèdica, la rehabilitació i el suport psicològic, i també ha d'aportar els mitjans per a la seva inclusió social i econòmica. Cada estat part fa tots els esforços possibles per recopilar dades fiables pertinents respecte de les víctimes de les municions de dispersió.
2. En complir les seves obligacions en virtut de l'apartat 1 d'aquest article, cada estat part ha de dur a terme les accions següents:
  - a) avaluar les necessitats de les víctimes de les municions de dispersió;
  - b) desenvolupar, implementar i fer complir totes les lleis i polítiques nacionals que siguin necessàries;
  - c) desenvolupar un pla i un pressupost nacionals, incloent-hi el temps estimat com a necessari per dur a terme aquestes activitats, amb vista a incorporar-les als marcs i als mecanismes nacionals existents relatius a la discapacitat, al desenvolupament i als drets humans, respectant el paper específic i la contribució dels actors pertinents;
  - d) prendre mesures per mobilitzar recursos nacionals i internacionals;
  - e) no discriminar les víctimes de les municions de dispersió ni fer diferències entre elles o entre les víctimes de les municions de dispersió i les que han patit lesions o discapacitats per altres causes; les diferències en el tractament s'haurien de basar únicament en les necessitats mèdiques, de rehabilitació, psicològiques i socioeconòmiques;
  - f) consultar estretament i fer participar activament les víctimes de les municions de dispersió i les organitzacions que les representin;
  - g) designar un punt de contacte dins del Govern per coordinar les qüestions relacionades amb la implementació d'aquest article;

- h) esforçar-se a incorporar les directrius pertinents i les bones pràctiques, incloent-hi en els àmbits de l'atenció mèdica, la rehabilitació i el suport psicològic, i també la inclusió social i econòmica.

Article 6. *Cooperació i assistència internacional*

1. En complir les seves obligacions en virtut d'aquest Conveni, cada estat part té dret a cercar i a obtenir assistència.
2. Cada estat part que estigui en condicions de fer-ho ha de proporcionar assistència tècnica, material i financera als estats part afectats per les municions de dispersió, destinada a la implementació de les disposicions d'aquest Conveni. Aquesta assistència es pot proporcionar, entre d'altres, a través dels organismes de les Nacions Unides, les organitzacions o les institucions internacionals, regionals o nacionals, les organitzacions o les institucions no governamentals, o sobre una base bilateral.
3. Cada estat part es compromet a facilitar l'intercanvi més complet possible d'equipaments i d'informació científica i tecnològica pel que fa a la implementació d'aquest Conveni i té el dret de participar en aquest intercanvi. Els estats part no imposen restriccions indegudes al subministrament i a la recepció, amb finalitats humanitàries, d'equips de neteja o d'altres ni a la informació tecnològica relacionada amb aquests equips.
4. A més de les obligacions que pugui tenir en virtut de l'apartat 4 de l'article 4 d'aquest Conveni, cada estat part que estigui en condicions de fer-ho, ha de proporcionar assistència per a la neteja i per a la destrucció de restes de municions de dispersió, i informació relativa als diversos mitjans i tecnologies de neteja de municions de dispersió, i també llistes d'experts, d'agències especialitzades o de punts de contacte nacionals en l'àmbit de la neteja i la destrucció de restes de municions de dispersió i activitats connexes.
5. Cada estat part que estigui en condicions de fer-ho, ha de prestar assistència per a la destrucció dels estocs de municions de dispersió i també assistència per identificar, avaluar i prioritzar les necessitats i les mesures pràctiques pel que fa al marcatge, l'educació en reducció de riscos, la protecció dels civils, i la retirada i la destrucció previstos a l'article 4 d'aquest Conveni.
6. Quan, després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, les municions de dispersió han esdevingut restes de municions de dispersió situades en zones sota la jurisdicció o el control d'un estat part, cada estat part que estigui en condicions de fer-ho, ha de prestar immediatament una assistència d'urgència a l'estat part afectat.
7. Cada estat part que estigui en condicions de fer-ho, ha de prestar assistència per a la implementació de les disposicions esmentades a

l'article 5 d'aquest Conveni, a les víctimes de les municions de dispersió, tenint en compte l'edat i les especificitats de gènere, incloent-hi l'atenció mèdica, la rehabilitació i el suport psicològic i per aconseguir la seva inclusió social i econòmica. Aquesta assistència es pot donar, entre d'altres, a través dels organismes de les Nacions Unides, les organitzacions o les institucions internacionals, regionals o nacionals, el Comitè Internacional de la Creu Roja, les societats nacionals de la Creu Roja i la Mitja Lluna Roja i la seva Federació Internacional, a través d'organitzacions no governamentals o sobre una base bilateral.

8. Cada estat part que estigui en condicions de fer-ho, ha de prestar assistència per contribuir a la recuperació econòmica i social necessària com a resultat de la utilització de municions de dispersió en els estats part afectats.
9. Cada estat part que estigui en condicions de fer-ho pot contribuir als fons d'afectació pertinents per facilitar la prestació d'assistència prevista en aquest article.
10. Cada estat part que sol·licita i rep assistència ha de prendre les mesures adequades per facilitar la implementació oportuna i eficaç d'aquest Conveni, incloent-hi la facilitació de l'entrada i la sortida del personal, del material i de l'equip, de manera coherent amb la legislació i els reglaments nacionals, tenint en compte les millors pràctiques internacionals.
11. Cada estat part pot, amb el propòsit de desenvolupar un pla d'acció nacional, demanar als organismes de les Nacions Unides, a les organitzacions regionals, a altres estats part o a altres institucions competents, intergovernamentals o no governamentals, d'ajudar les seves autoritats a determinar, entre d'altres:
  - a) la naturalesa i l'abast de les restes de municions de dispersió situades en zones sota la seva jurisdicció o control;
  - b) els recursos financers, tecnològics i humans que requereix la implementació del pla;
  - c) el temps que s'estimi necessari per a la neteja i la destrucció de totes les restes de municions de dispersió situades en zones sota la seva jurisdicció o control;
  - d) els programes d'educació en reducció de riscos i les activitats de sensibilització per reduir la incidència de lesions o morts causades per les restes de municions de dispersió;
  - e) l'assistència a les víctimes de les municions de dispersió; i
  - f) la relació de coordinació entre el govern de l'estat part concernit i les entitats governamentals, intergovernamentals o

no governamentals pertinents que treballaran en la implementació del pla.

12. Els estats part que donin o rebin assistència de conformitat amb les disposicions d'aquest article cooperen amb l'objectiu d'assegurar la implementació total i ràpida dels programes d'assistència acordats.

Article 7. *Mesures de transparència*

1. Cada estat part presenta al secretari general de les Nacions Unides, tan aviat com sigui possible i, en tot cas, abans de 180 dies a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat part, un informe sobre:
  - a) les mesures d'aplicació nacionals a les quals fa referència l'article 9 d'aquest Conveni;
  - b) el total de totes les municions de dispersió, incloent-hi les submunicions explosives, a les quals fa referència l'apartat 1 de l'article 3 d'aquest Conveni, que inclogui un desglossament per tipus, per quantitat i, si és possible, per número de lot de cada tipus;
  - c) les característiques tècniques de cada tipus de municions de dispersió fabricades per aquest estat part abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni per a aquest estat, fins on es tingui coneixement, i les que actualment té o posseeix, amb la indicació, quan sigui possible, de qualsevol tipus d'informació que faciliti la identificació i la neteja de les municions de dispersió; com a mínim, aquesta informació ha d'incloure les dimensions, l'espoleta, el contingut d'explosiu i de metall, fotografies en color i qualsevol altra informació que pugui facilitar la neteja de les restes de municions de dispersió;
  - d) l'estat i els progressos dels programes de reconversió o de tancament de les instal·lacions de producció de municions de dispersió;
  - e) l'estat i el progrés dels programes de destrucció, de conformitat amb l'article 3 d'aquest Conveni, de les municions de dispersió, incloent-hi les submunicions explosives, amb detalls sobre els mètodes que s'utilitzaran per a la seva destrucció, la localització de tots els llocs de destrucció i les normes que s'hagin de respectar en matèria de seguretat i de protecció del medi ambient;
  - f) els tipus i les quantitats de municions de dispersió, incloent-hi les submunicions explosives, destruïdes de conformitat amb l'article 3 d'aquest Conveni, amb detalls sobre els mètodes de destrucció utilitzats, la localització dels llocs de destrucció i les

normes que han estat respectades en matèria de seguretat i de protecció del medi ambient;

- g) els estocs de municions de dispersió, incloent-hi les submunicions explosives, descoberts després d'haver informat de l'acabament del programa esmentat a la lletra e) d'aquest apartat, i els projectes per a destruir-los de conformitat amb l'article 3 d'aquest Conveni;
- h) en la mesura que sigui possible, la superfície i la localització de totes les zones contaminades per municions de dispersió sota la seva jurisdicció o control, que inclogui el màxim possible de detalls pel que fa al tipus i la quantitat de cada tipus de restes de municions de dispersió en cadascuna de les zones afectades i la data en què es van utilitzar;
- i) l'estat i el progrés dels programes per a la neteja i per a la destrucció de tots els tipus i quantitats de restes de municions de dispersió netejades i destruïdes de conformitat amb l'article 4 d'aquest Conveni, que inclogui la superfície i la localització de la zona contaminada per municions de dispersió que s'ha netejat amb un desglossament de la quantitat de cada tipus de restes de municions de dispersió netejades i destruïdes;
- j) les mesures preses per impartir educació sobre reducció de riscos i, especialment, l'advertència immediata i efectiva als civils que viuen en zones contaminades per les municions de dispersió que es troben sota la seva jurisdicció o control;
- k) l'estat i el progrés de la implementació de les seves obligacions de conformitat amb l'article 5 d'aquest Conveni per assegurar, a les víctimes de les municions de dispersió, una assistència suficient, tenint en compte l'edat i les especificitats de gènere, incloent-hi l'atenció mèdica, la rehabilitació, el suport psicològic, i també la inclusió social i econòmica, i recollir les dades fiables pertinents respecte de les víctimes de les municions de dispersió;
- l) el nom i les dades de contacte de les institucions que tenen el mandat de proporcionar informació i prendre les mesures descrites en aquest apartat;
- m) la quantitat de recursos nacionals, incloent-hi els financers, materials o en espècie, assignats a la implementació dels articles 3, 4 i 5 d'aquest Conveni; i
- n) els imports, els tipus i les destinacions de la cooperació i de l'assistència internacional proporcionats de conformitat amb l'article 6 d'aquest Conveni.

2. La informació proporcionada de conformitat amb l'apartat 1 d'aquest article ha de ser actualitzada anualment pels estats part, ha de cobrir l'any natural anterior i ha de ser presentada al secretari general de les Nacions Unides abans del 30 d'abril de cada any.
3. El secretari general de les Nacions Unides remet tots els informes rebuts als estats part.

Article 8. Ajuda i aclariments relatius al compliment de les disposicions del Conveni

1. Els estats part acorden consultar-se i cooperar entre ells respecte de la implementació de les disposicions d'aquest Conveni i treballar conjuntament en un esperit de cooperació per facilitar el compliment, per part dels estats part, de les obligacions que deriven d'aquest Conveni.
2. Si un o més estats part desitgen aclariments sobre qüestions relacionades amb el compliment de les disposicions d'aquest Conveni per part d'un altre estat part, i els volen resoldre, poden sotmetre, a través del secretari general de les Nacions Unides, una sol·licitud d'aclariment d'aquesta qüestió a aquest estat part. Aquesta sol·licitud ha d'anar acompanyada de tota la informació corresponent. Els estats part s'abstenen de fer sol·licituds d'aclariment sense fonament i tenen cura d'evitar qualsevol abús en aquest sentit. L'estat part que rebí una sol·licitud d'aclariment dóna a l'estat part requeridor, a través del secretari general de les Nacions Unides i en el termini de 28 dies, qualsevol informació que serveixi per aclarir la qüestió.
3. Si l'estat part requeridor no rep una resposta a través del secretari general de les Nacions Unides dins d'aquest termini o considera que la resposta a la seva sol·licitud d'aclariment no és satisfactòria, pot sotmetre la qüestió, a través del secretari general de les Nacions Unides, a la propera Assemblea dels Estats Part. El secretari general de les Nacions Unides ha de trametre a tots els estats part la petició sotmesa, acompanyada de tota la informació relativa a la sol·licitud d'aclariment. Aquesta informació ha de ser tramesa a l'estat part requerit, que té el dret de formular una resposta.
4. Mentre estigui pendent la convocatòria d'una Assemblea dels Estats Part, qualsevol estat part concernit pot demanar al secretari general que exerceixi els seus bons oficis per facilitar la presentació de l'aclariment sol·licitat.
5. Quan, de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article, s'ha sotmès una qüestió, l'Assemblea dels Estats Part ha de determinar en primer lloc si és necessari seguir examinant la qüestió, tenint en compte tota la informació presentada pels estats part concernits. Si determina que és necessari fer-ho, l'Assemblea dels Estats Part pot recomanar als estats part concernits les mesures i els mitjans per ajudar a aclarir o a resoldre la qüestió, especialment l'obertura dels procediments

apropiats de conformitat amb el dret internacional. Quan es determini que la qüestió plantejada és deguda a circumstàncies que escapen al control de l'estat part requerit, l'Assemblea dels Estats Part pot recomanar mesures apropiades, en especial l'ús de les mesures de cooperació a les quals fa referència l'article 6 d'aquest Conveni.

6. A més dels procediments previstos als apartats 2 a 5 d'aquest article, l'Assemblea dels Estats Part pot decidir d'adoptar qualsevol altre procediment general o mecanisme específic per a l'aclariment del compliment, incloent-hi els fets i la resolució dels casos de no-compliment de les disposicions d'aquest Conveni, com ho consideri apropiat.

Article 9. Mesures d'implementació nacionals

Cada estat part pren totes les mesures legals, administratives i altres mesures apropiades per a l'aplicació d'aquest Conveni, incloent-hi la imposició de sancions penals, per prevenir i reprimir qualsevol activitat prohibida en un estat part en virtut d'aquest Conveni duta a terme per persones o en un territori sota la seva jurisdicció o control.

Article 10. Arranjament de controvèrsies

1. En cas de controvèrsia entre dos o més estats part relativa a la interpretació o a l'aplicació d'aquest Conveni, els estats part concernits es consultaran amb vista a l'arranjament ràpid de la controvèrsia a través de la negociació o de qualsevol altre mitjà pacífic de la seva elecció, incloent-hi el recurs a l'Assemblea dels Estats Part i la submissió a la Cort Internacional de Justícia, de conformitat amb l'Estatut de la Cort.
2. L'Assemblea dels Estats Part pot contribuir a l'arranjament de la controvèrsia amb els mitjans que consideri apropiats, incloent-hi l'oferiment dels seus bons oficis, instant els estats part concernits que iniciïn el procediment de resolució de la seva elecció i recomanant-los un termini per a qualsevol procediment acordat.

Article 11. Assemblees dels Estats Part

1. Els estats part es reuniran regularment per considerar i, quan sigui necessari, prendre decisions respecte de qualsevol qüestió relativa a l'aplicació o la implementació d'aquest Conveni, especialment pel que fa als aspectes següents:
  - a) el funcionament i l'estat d'aquest Conveni;
  - b) les qüestions sorgides dels informes presentats de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni;
  - c) la cooperació i l'assistència internacional de conformitat amb l'article 6 d'aquest Conveni;

- d) el desenvolupament de tecnologies per netejar les restes de les municions de dispersió;
  - e) les sol·licituds dels estats part en virtut dels articles 8 i 10 d'aquest Conveni; i
  - f) les sol·licituds dels estats part de conformitat amb les disposicions dels articles 3 i 4 d'aquest Conveni.
2. La primera Assemblea dels Estats Part la convoca el secretari general de les Nacions Unides en el termini d'un any després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. Les assemblees subsegüents les convoca el secretari general de les Nacions Unides anualment fins a la primera Conferència de Revisió.
  3. Els estats que no són part d'aquest Conveni, com també les Nacions Unides, altres organitzacions o institucions internacionals pertinents, organitzacions regionals, el Comitè Internacional de la Creu Roja, la Federació Internacional de Societats de la Creu Roja i la Mitja Lluna Roja i les organitzacions no governamentals pertinents poden ser convidades a assistir a aquestes reunions en qualitat d'observadors, de conformitat amb les normes de procediment acordades.

Article 12. Conferències de Revisió

1. El secretari general de les Nacions Unides convoca una Conferència de Revisió en el termini de cinc anys després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni. El secretari general de les Nacions Unides convoca altres Conferències de Revisió si així li demanen un o més estats part sempre que l'interval entre les Conferències de Revisió no sigui en cap cas inferior a cinc anys. Tots els estats part d'aquest Conveni seran convidats a cada Conferència de Revisió.
2. La Conferència de Revisió té com a objectius:
  - a) examinar el funcionament i l'estat d'aquest Conveni;
  - b) considerar la necessitat de convocar, i establir amb quin interval, les assemblees dels estats part a les quals fa referència l'apartat 2 de l'article 11 d'aquest Conveni; i
  - c) prendre decisions sobre les sol·licituds dels estats part previstes als articles 3 i 4 d'aquest Conveni.
3. Els estats que no són part d'aquest Conveni, com també les Nacions Unides, altres organitzacions o institucions internacionals pertinents, les organitzacions regionals, el Comitè Internacional de la Creu Roja, la Federació Internacional de Societats de la Creu Roja i de la Mitja Lluna Roja i les organitzacions no governamentals pertinents poden ser convidades a assistir a cada Conferència de Revisió en qualitat d'observadors, de conformitat amb les normes de procediment acordades.

Article 13. *Esmenes*

1. Qualsevol estat part pot proposar esmenes a aquest Conveni en qualsevol moment després de la seva entrada en vigor. Qualsevol proposta d'esmena s'ha de comunicar al secretari general de les Nacions Unides que la difon entre tots els estats part i els demana la seva opinió pel que fa a la conveniència de convocar una Conferència d'Esmena per examinar la proposta. Si una majoria dels estats part notifica al secretari general de les Nacions Unides, abans de 90 dies a comptar de la difusió de la proposta, que són favorables al fet que la proposta sigui presa en consideració, el secretari general de les Nacions Unides convoca una Conferència d'Esmena a la qual s'han de convidar tots els estats part.
2. Els estats que no són part d'aquest Conveni, com també les Nacions Unides, altres organitzacions o institucions internacionals pertinents, les organitzacions regionals, el Comitè Internacional de la Creu Roja, la Federació Internacional de Societats de la Creu Roja i de la Mitja Lluna Roja i les organitzacions no governamentals pertinents poden ser convidades a assistir a cada Conferència d'Esmena en qualitat d'observadors, de conformitat amb les normes de procediment acordades.
3. La Conferència d'Esmena se celebrarà immediatament després d'una Assemblea dels Estats Part o d'una Conferència de Revisió llevat que una majoria dels estats part demani que se celebri abans.
4. Qualsevol esmena d'aquest Conveni és adoptada per una majoria dels dos terços dels estats part presents i votants en la Conferència d'Esmena. El dipositori comunica qualsevol esmena adoptada així a tots els estats.
5. Una esmena d'aquest Conveni entrarà en vigor als estats part que l'hagin acceptada, en la data del dipòsit de les acceptacions per una majoria dels estats que eren part en la data d'adopció de l'esmena. Després, entrarà en vigor per a qualsevol altre estat part en la data del dipòsit del seu instrument d'acceptació.

Article 14. *Costos i tasques administratives*

1. Els costos de l'Assemblea dels Estats Part, de les Conferències de Revisió i de les Conferències d'Esmena van a càrrec dels estats part i dels estats que, tot i no ser part d'aquest Conveni, hi participin, de conformitat amb l'escala de quotes de les Nacions Unides degudament ajustada.
2. Les despeses incorregudes pel secretari general de les Nacions Unides en virtut dels articles 7 i 8 d'aquest Conveni van a càrrec dels estats part de conformitat amb l'escala de quotes de les Nacions Unides degudament ajustada.

3. L'execució, per part del secretari general de les Nacions Unides de les tasques administratives que li estan assignades en virtut d'aquest Conveni està subjecta al mandat corresponent de les Nacions Unides.

Article 15. *Signatura*

Aquest Conveni, fet a Dublín el 30 de maig del 2008, estarà obert a la signatura de tots els estats a Oslo el 3 de desembre del 2008, i després a la seu de les Nacions Unides, a Nova York, fins que entri en vigor.

Article 16. *Ratificació, acceptació, aprovació o adhesió*

1. Aquest Conveni està subjecte a la ratificació, a l'acceptació i a l'aprovació dels signataris.
2. Està obert a l'adhesió de qualsevol estat que no hagi signat el Conveni.
3. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositen prop del dipositari.

Article 17. *Entrada en vigor*

1. Aquest Conveni entrarà en vigor el primer dia del sisè mes després del mes durant el qual s'hagi dipositat el trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.
2. Per a qualsevol estat que dipositi el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió després de la data del dipòsit del trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, aquest Conveni entrarà en vigor el primer dia del sisè mes després de la data en la qual aquest estat hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 18. *Aplicació provisional*

Qualsevol estat pot, en el moment de la seva ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, declarar que aplicarà de manera provisional l'article 1 d'aquest Conveni mentre espera que entri en vigor per a aquest estat.

Article 19. *Reserves*

Els articles d'aquest Conveni no poden ser objecte de reserves.

Article 20. *Durada i denúncia*

1. Aquest Conveni té una durada il·limitada.
2. Cada estat part, en l'exercici de la seva sobirania nacional, té el dret de denunciar aquest Conveni. Ha de notificar aquesta denúncia a tots els altres estats part, al dipositari i al Consell de Seguretat de les

Nacions Unides. Aquest instrument de denúncia ha d'incloure una explicació completa dels motius que han motivat aquesta denúncia.

3. Aquesta denúncia no té efecte fins al cap de sis mesos després de la recepció de l'instrument de denúncia per part del dipositari. No obstant això, si aquest període de sis mesos expira i l'estat part que denuncia el Conveni està involucrat en un conflicte armat, la denúncia no té efecte fins que aquest conflicte armat acabi.

Article 21. *Relacions amb estats que no són part d'aquest Conveni*

1. Cada estat part anima els estats que no són part d'aquest Conveni que ratifiquin, acceptin, aprovin o s'hi adhereixin, amb el repte de suscitar la participació de tots els estats en aquest Conveni.
2. Cada estat part notifica als governs de tots els estats que no són part del Conveni, als quals fa referència l'apartat 3 d'aquest article, les seves obligacions en virtut d'aquest Conveni, promou les normes que estableix i fa tots els esforços per desanimar els estats que no en són part a utilitzar municions de dispersió.
3. Malgrat les disposicions de l'article 1 d'aquest Conveni, i de conformitat amb el dret internacional, els estats part, el seu personal militar i els seus nacionals, poden cooperar militarment i participar en operacions militars amb estats que no són part d'aquest Conveni que puguin desenvolupar activitats que estan prohibides en un estat part.
4. Res del que estableix l'apartat 3 d'aquest article autoritza un estat part a:
  - a) desenvolupar, produir o adquirir d'alguna altra manera municions de dispersió;
  - b) emmagatzemar ell mateix o transferir municions de dispersió;
  - c) utilitzar ell mateix municions de dispersió; o
  - d) sol·licitar expressament l'ús de les municions de dispersió en els casos en què l'elecció de les municions utilitzades estigui sota el seu control exclusiu.

Article 22. *Dipositari*

El secretari general de les Nacions Unides és designat com a dipositari d'aquest Conveni.

Article 23. *Textos fefaents*

Els textos en anglès, àrab, espanyol, francès rus i xinès d'aquest Conveni són igualment fefaents.

Situació el 21 de maig del 2012 del Conveni sobre les municions de dispersió

Dublín, 30 de maig del 2008

Entrada en vigor: 1 d'agost del 2010, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 17.

Situació: signataris: 108, parts: 71.

Participant	Signatura	Aplicació provisional (n)	Aprovació (AA), acceptació (A), adhesió (a), ratificació
Afganistan	3 des. 2008		8 set. 2011
Albània	3 des. 2008		16 juny 2009
Alemanya	3 des. 2008		8 jul. 2009
Angola	3 des. 2008		
Antigua i Barbuda	16 jul. 2010		23 agost 2010
Austràlia	3 des. 2008		
Àustria	3 des. 2008		2 abr. 2009
Bèlgica	3 des. 2008		22 des. 2009
Benín	3 des. 2008		
Bolívia (Estat Plurinacional de)	3 des. 2008		
Bòsnia i Hercegovina	3 des. 2008		7 set. 2010
Botswana	3 des. 2008		27 juny 2011
Bulgària	3 des. 2008		6 abr. 2011
Burkina Faso	3 des. 2008		16 feb. 2010
Burundi	3 des. 2008		25 set. 2009
Camerun	15 des. 2009		
Canadà	3 des. 2008		
Cap Verd	3 des. 2008		19 oct. 2010
Colòmbia	3 des. 2008		
Comores	3 des. 2008		28 jul. 2010
Congo	3 des. 2008		12 març 2012
Costa d'Ivori	4 des. 2008		
Costa Rica	3 des. 2008		28 abr. 2011
Croàcia	3 des. 2008		17 agost 2009
Dinamarca ¹	3 des. 2008		12 feb. 2010
Djibouti	30 jul. 2010		
El Salvador	3 des. 2008		10 gen. 2011

Equador	3 des. 2008		11 maig 2010
Eslovènia	3 des. 2008		19 agost 2009
Espanya	3 des. 2008		17 juny 2009
Fiji	3 des. 2008		28 maig 2010
Filipines	3 des. 2008		
França	3 des. 2008		25 set. 2009
Gàmbia	3 des. 2008		
Ghana	3 des. 2008		3 feb. 2011
Grenada			29 juny 2011
Guatemala	3 des. 2008		3 nov. 2010
Guinea	3 des. 2008		
Guinea Bissau	4 des. 2008		29 nov. 2010
Haití	28 oct. 2009		
Hondures	3 des. 2008		21 març 2012
Hongria	3 des. 2008		
Illes Cook	3 des. 2008		23 ag. 2011
Indonèsia	3 des. 2008		
Iraq	12 nov. 2009		
Irlanda	3 des. 2008		3 des. 2008
Islàndia	3 des. 2008		
Itàlia	3 des. 2008		21 set. 2011
Jamaica	12 juny 2009		
Japó	3 des. 2008		14 jul. 2009 A
Kènia	3 des. 2008		
Lesotho	3 des. 2008		28 març 2010
Líban	3 des. 2008		5 nov. 2010
Libèria	3 des. 2008		
Liechtenstein	3 des. 2008		
Lituània ²	3 des. 2008	24 març 2011	24 març 2011
Luxemburg	3 des. 2008		10 jul. 2009
Macedònia	3 des. 2008		8 oct. 2009
Madagascar	3 des. 2008		
Malawi	3 des. 2008		7 oct. 2009
Mali	3 des. 2008		30 juny 2010
Malta	3 des. 2008		24 set. 2009
Mauritània	19 abr. 2010		1 febr. 2012
Mèxic	3 des. 2008		6 maig 2009
Moçambic	3 des. 2008		14 març 2011
Mònaco	3 des. 2008		21 set. 2010
Montenegro	3 des. 2008		25 gen. 2010

Namíbia	3 des. 2008		
Nauru	3 des. 2008		
Nicaragua	3 des. 2008		2 nov. 2009
Níger	3 des. 2008		2 juny 2009
Nigèria	12 juny 2009		
Noruega ³	3 des. 2008	3 des. 2008	3 des. 2008
Nova Zelanda ⁴	3 des. 2008		22 des. 2009
Països Baixos ⁵	3 des. 2008		23 febr. 2011
Palau	3 des. 2008		
Panamà	3 des. 2008		29 nov. 2010
Paraguai	3 des. 2008		
Perú	3 des. 2008		
Portugal	3 des. 2008		9 març 2011
Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord	3 des. 2008		4 maig 2010
República Centreafricana	3 des. 2008		
República de Moldàvia	3 des. 2008		16 feb. 2010
República Democràtica del Congo	18 març 2009		
República Democràtica Popular de Laos	3 des. 2008		18 març 2009
República Dominicana	10 nov. 2009		20 des. 2011
República Txeca	3 des. 2008		22 set. 2011
República Unida de Tanzània	3 des. 2008		
Ruanda	3 des. 2008		
Saint Vincent i les Grenadines	23 set. 2009		29 oct. 2010
Samoa	3 des. 2008		28 abril 2010
San Marino	3 des. 2008		10 jul. 2009
Santa Seu	3 des. 2008		3 des. 2008
Sao Tomé i Príncipe	3 des. 2008		
Senegal	3 des. 2008		3 ag. 2011
Seychelles	13 abr. 2010		20 maig 2010
Sierra Leone	3 des. 2008		3 des. 2008
Somàlia	3 des. 2008		
Sud-àfrica	3 des. 2008		

Suècia	3 des. 2008	23 abril 2012
Suïssa	3 des. 2008	
Swazilàndia		13 set. 2011
Togo	3 des. 2008	
Trinitat i Tobago		21 set. 2011 a
Tunísia	12 gen. 2009	28 set. 2010
Txad	3 des. 2008	
Uganda	3 des. 2008	
Uruguai	3 des. 2008	24 set. 2009
Xile	3 des. 2008	16 des. 2010
Xipre	23 set. 2009	
Zàmbia	3 des. 2008	12 ag. 2009

Declaracions i reserves

(En absència d'indicació que precedeixi el text, la data de recepció és la de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació, l'adhesió o la successió.)

Bèlgica

Declaració formulada en signar:

"Aquesta signatura obliga igualment la regió valona, la regió flamenca i la regió de Brussel·les capital."

El Salvador

Declaració interpretativa:

Segons el Govern de la República del Salvador, l'apartat 1 de l'article 10 del Conveni no implica que els estats part reconeixien la competència de la Cort Internacional de Justícia, i no els imposa l'obligació de recórrer-hi, en cas de controvèrsia, sinó que més aviat els confereix la facultat de fer-ho si ho desitgen; la República del Salvador, per la seva part, no reconeix la competència de la Cort Internacional de Justícia.

Santa Seu

En ratificar:

Declaracions:

En ratificar el Conveni sobre les municions de dispersió, la Santa Seu desitja encoratjar tota la comunitat internacional a mostrar-se resolta a promoure negociacions eficaces sobre el desarmament i la limitació dels armaments, a reforçar el dret internacional humanitari, i també a reafirmar el valor preeminent i inherent de la dignitat humana, el lloc central que ha d'ocupar la persona humana i les consideracions elementals d'humanitat; tots aquests elements constitueixen la base del dret internacional humanitari.

La Santa Seu considera el Conveni sobre les municions de dispersió com un pas important en la línia de la protecció dels civils contra l'efecte cec d'aquest tipus inhumà d'armes, durant i després dels conflictes. El nou conveni, basat en una cooperació constructiva entre els actors governamentals i no governamentals, i sobre el vincle que existeix entre el dret humanitari i els drets humans, és una realització remarcable en el marc dels esforços multilaterals que s'esmercen en favor del desarmament.

La Santa Seu desitjaria posar en relleu els punts següents:

1. El Conveni adopta una definició àmplia de les víctimes de les municions de dispersió, que engloba especialment les persones afectades directament per aquestes armes així com la seva família i la seva comunitat afectada i convida els estats part a prestar-los assistència. La Santa Seu entén que aquesta assistència de caràcter general ha de mostrar-se respectuosa amb el dret a la vida, des del moment de la concepció fins al de la mort natural, per ser conforme amb els principis fonamentals que sustenten el respecte de la vida humana, i assegurar el reconeixement de la dignitat humana. Preservar la vida i crear unes condicions d'existència dignes de la persona humana han de ser al cor de l'assistència humanitària.

2. Els estats part, quan designin un punt de contacte al si del govern (lletra *g* de l'apartat 2 de l'article 5), han de vetllar perquè la coordinació dels marcs i dels mecanismes nacionals relatius a la discapacitat, el desenvolupament i els drets humans garanteixi la prestació d'una assistència eficaç a totes les víctimes. En aquest sentit, la Santa Seu desitja igualment reiterar la seva interpretació de la lletra *c* de l'apartat 2 de l'article 5, disposició en la qual el Conveni reconeix "el paper específic i la contribució dels actors pertinents", és a dir que, quan un estat part elabora un pla i un pressupost nacionals per dur a terme les activitats d'assistència de conformitat amb el Conveni «amb vista a incorporar-les als marcs i als mecanismes relatius a la discapacitat, al desenvolupament i als drets humans», ha de garantir el pluralisme que és inherent a tota societat democràtica i també la diversitat dels actors no governamentals pertinents. Aquesta forma de coordinació, que respecta les activitats diverses dels actors governamentals i no governamentals, és conforme a les disposicions del preàmbul (paràgraf desè). (Vegeu igualment la Conferència diplomàtica de Dublín per a l'adopció d'un Conveni sobre les municions de dispersió, informe CCM/SR/4, 18 de juny del 2008).

3. La Santa Seu, en ratificar el Conveni sobre les municions de dispersió, interpreta l'expressió «les especificitats de gènere», utilitzada en el preàmbul (paràgraf vuitè) i a l'apartat 1 de l'article 5, a l'apartat 7 de l'article 6 i a la lletra *k* de l'apartat 1 de l'article 7 del Conveni, de conformitat amb la declaració interpretativa referent a la Declaració i el Programa d'acció de Pequín feta a Pequín a la quarta Conferència mundial sobre la dona.

4. L'apartat 4 de l'article 4 posa en relleu la responsabilitat moral que incumbeix els estats quan han utilitzat municions de dispersió, les han abandonades o bé han esdevingut restes de municions de dispersió abans de l'entrada en vigor del Conveni. Aquesta responsabilitat dels estats ha de trobar l'expressió adequada en els àmbits de la cooperació i l'assistència.

5. Quant a l'article 21, la realització d'operacions militars conjuntes no suposa de cap manera una suspensió de les obligacions que es deriven del Conveni. "Els estats part, el seu personal militar o els seus nacionals" no han de participar mai en activitats prohibides pel Conveni. Al contrari, les operacions militars conjuntes han de ser per als estats part una ocasió per promoure el respecte de les normes introduïdes pel nou instrument amb vista a protegir els civils durant i després dels conflictes armats.

La Santa Seu ret homenatge a l'esperit de partenariat entre els estats, els organismes de les Nacions Unides, les organitzacions internacionals, el Comitè Internacional de la Creu Roja i la societat civil, que mitjançant la seva acció col·lectiva han mantingut el procés que ha finalitzat amb l'adopció del Conveni. La Santa Seu considera la posada en pràctica del Conveni com el repte al qual s'ha de fer front en els àmbits jurídic i humanitari en el futur immediat. Aquest instrument només es pot posar en pràctica de manera eficaç, si es fa sobre la base d'una cooperació constructiva entre tots els agents governamentals i no governamentals, i ha de reforçar el lligam entre desarmament i desenvolupament. Només s'hi podrà arribar si els recursos humans i materials es reorienten cap al desenvolupament, la justícia i la pau, que constitueixen els mitjans més eficaços per promoure la seguretat internacional i un ordre mundial pacífic.

De conformitat amb el seu caràcter profund, la seva missió particular i el seu estatut específic d'Estat de la Ciutat del Vaticà i de conformitat amb la seva pràctica internacional, la Santa Seu, mitjançant aquest acte solemne de ratificació, expressa el seu compromís d'actuar a favor d'un ordre internacional pacífic en el qual la dignitat i els drets fonamentals de la persona humana siguin plenament respectats.

Notes

1. En ratificar el Conveni, el Govern danès va notificar al secretari general el següent:

"Fins a nova ordre, el Protocol no s'aplica respecte de les illes Fèroe".

2. En la seva notificació d'aplicació provisional, Lituània va notificar al secretari general que aplicaria, a títol provisional, l'article 1 d'aquest Conveni en espera de l'entrada en vigor del Conveni per a la República de Lituània.

3. En la seva notificació d'aplicació provisional, Noruega va notificar al secretari general el següent:

"En virtut de l'article 18 del Conveni, el Govern del Regne de Noruega declara que aplicarà, a títol provisional, l'article 1 del Conveni en espera de la seva entrada en vigor per a Noruega".

4. En ratificar el Conveni, el Govern de Nova Zelanda va notificar al secretari general el següent:

"De conformitat amb l'estatut constitucional de Tokelau i tenint en compte el seu compromís de treballar per a l'assoliment de la seva autonomia per un acte

d'autodeterminació en virtut de la Carta de les Nacions Unides, aquesta ratificació només s'aplicarà a Tokelau quan el Govern neozelandès hagi dipositat una declaració en aquest sentit prop del dipositari després d'haver fet la consulta apropiada a aquest territori”.

5. Per a la regió europea i la regió caribenya (illes Bonaire, Sint Eustatius i Saba).

INFORME RELATIU AL CONVENI SOBRE LES BOMBES DE DISPERSIÓ DE DUBLÍN DEL 30 DE MAIG DEL 2008:

INTRODUCCIÓ:

El Conveni sobre les bombes de dispersió és un instrument de dret internacional destinat a acabar amb el patiment i les pèrdues de vides provocats per l'ús d'armes de dispersió.

Les armes de dispersió, són armes que, al dispersar o alliberar submunicions explosives, maten o fereixen civils, obstaculitzen el desenvolupament econòmic i social de certs països a causa de la pèrdua dels mitjans de subsistència, impedeixen la rehabilitació i reconstrucció després del conflicte, retarden o impedeixen el retorn de refugiats i de persones desplaçades internament, poden causar impacte negatiu en els esforços nacionals, internacionals per a l'establiment de la pau i d'assistència humanitària i tenen altres conseqüències greus que poden persistir durant molts anys després de la seva utilització.

El Conveni estudiat s'emmarca dins dels instruments jurídics internacionals destinats a garantir i promoure el ple exercici de tots els drets humans i les llibertats fonamentals de totes les persones, així com altres instruments jurídics destinats a lluitar contra les mines antipersones i l'ús de certes armes convencionals. Alhora, assenta el principi i les normes de dret internacional humanitari segons les quals el dret de les parts a elegir els mètodes o mitjans de guerra en un conflicte armat, no és il·limitat.

El Conveni sobre les bombes de dispersió va ser adoptat per 107 països durant la Conferència diplomàtica per a l'adopció d'un Conveni sobre les bombes de dispersió que va tenir lloc a Dublín el 30 de maig del 2008.

Cal destacar entre els estats signataris o adherents els estats veïns Espanya i França, i petits estats com Luxemburg, Malta, Mònaco, Sant Marino, la Santa Seu i Suïssa.

Aquest Conveni es va obrir a la signatura de tots els Estats a Oslo, el dia 3 de desembre del 2008, havent obtingut la signatura de 94 estats.

Actualment es troba obert a la signatura de tots els estats a la Seu de les Nacions Unides a Nova York fins a la seva entrada en vigor que està prevista pel dia 1 d'agost del 2010.

I Anàlisi de les obligacions previstes en el Conveni a la llum de les disposicions jurídiques internes.

1) Compatibilitat de les prohibicions contingudes en el Conveni amb la normativa vigent al Principat:

Segons el que disposa l'article 1 del Conveni, els estats parts es comprometen a mai, sota cap circumstància, utilitzar bombes de dispersió, desenvolupar, produir, adquirir d'alguna altra manera, emmagatzemar, conservar o transferir a qui sigui directament o

indirectament, bombes de dispersió; ajudar o encoratjar o induir a ningú a participar en cap activitat prohibida a un estat part en virtut d'aquest Conveni.

Ahora aquesta prohibició s'aplica *mutatis mutandi* a les petites bombes explosives dissenyades específicament per ser dispersades o alliberades de dispensadors fixats a aeronaus.

El Conveni entén per "bomba de dispersió" qualsevol bomba convencional dissenyada per dispersar o alliberar submunicions explosives, cada unes d'elles d'un pes inferior a 20 quilograms, i que inclou aquestes submunicions explosives.

Ara bé, el Conveni no s'aplica a les mines.

La definició donada en el Conveni també exclou de forma expressa :

- una munició o submunició dissenyada per llençar bengales, fum, efectes de pirotècnia o objectes antiradar; o una bomba dissenyada exclusivament amb finalitat de defensa aèria;
- una munició o submunició dissenyada per produir efectes elèctrics o electrònics;
- una munició que, per tal d'evitar efectes indiscriminats en una zona i els riscos que plantegen les submunicions sense explotar, té les característiques següents: cada munició conté menys de deu submunicions explosives; cada submunició explosiva està dissenyada per detectar i atacar un objectiu constituït per un objecte únic; cada submunició explosiva està equipada amb un mecanisme electrònic d'auto destrucció; i cada submunició explosiva està equipada amb un dispositiu electrònic d'autodesactivació.

El Conveni entra a definir cadascun dels conceptes següents en l'article 2. "víctimes de bombes de dispersió; bomba de dispersió; submunició explosiva; bomba de dispersió fallida; submunició no esclatada; bombes de dispersió abandonades; restes de bombes de dispersió; transferència; mecanismes d'autodestrucció; autodesactivació; zona contaminada per bombes de dispersió; mina; petita bomba explosiva; dispensador; petita bomba no esclatada."

A nivell intern no està expressament prohibida la utilització d'armes de dispersió. Ara bé, el Decret sobre possessió, ús i circulació d'armes del 3 de juliol del 1989, prohibeix la fabricació, importació, circulació, tinença, ús, compravenda i propaganda de les armes de guerra.

La definició que dóna aquest Decret de les armes de guerra sembla prou amplia com per poder qualificar les bombes de dispersió d'armes de guerra i doncs ja contenir, de forma implícita, la seva prohibició:

"Seran considerades, com armes de guerra, les armes, els vehicles, aparells i materials de qualsevol tipus i les seves peces fonamentals, i les municions, **concebuts o destinats per a fer la guerra o d'ús exclusivament militar** (...) les municions amb bales perforants de nucli dur, les explosives, les incendiàries, les expansives, les dites "dum dum" i les de granalla així com els projectils d'aquests tipus de munició."

D'altra banda, el Codi Penal, en l'article 265, castiga amb pena de presó de quatre a deu anys la fabricació, el desenvolupament, la comercialització, la cessió o el dipòsit

d'armes de guerra o llurs municions. Així mateix, el Codi Penal tipifica i castiga en l'article 261, amb una pena d'un any a quatre anys de presó, el fet de col·locar o enviar un artefacte explosiu de manera que pugui posar en perill la vida o la salut de les persones. Igualment, l'article 263, 264 i 267 castiguen la tinença o el port d'armes il·legals, municions o explosius. Més en relació amb l'objecte del Conveni estudiat, l'article 267 del Codi Penal preveu, que la tinença o el dipòsit no autoritzat de substàncies o aparells explosius, inflamables, incendiaris o asfixiants, o llurs components, així com la seva fabricació, transport, importació, exportació, venda o cessió, han de ser castigats amb pena de presó de tres a vuit anys. Afegeix que la pena s'ha d'imposar en la seva meitat superior si les tracta de substàncies no reglamentades. Igualment queden totalment prohibides i sancionades en l'article 356 del Codi Penal les manifestacions en les quals concorrin persones amb armes o artefactes explosius etc...

Per tant, la legislació interna ja conté, encara que de forma implícita, les prohibicions contingudes en l'article 1 del Conveni.

Tenint en compte que el Conveni exclou del seu àmbit d'aplicació les municions dissenyades per llançar bengales, fum, efectes de pirotècnia o objectes antiradar, així com les municions o submunicions dissenyades per produir efectes elèctrics o electrònics, l'entrada en vigor de les prohibicions contingudes en l'article 1 del Conveni no contravindrien amb l'ordenament jurídic intern actualment existents, més precisament amb el Decret sobre possessió, ús i circulació d'armes més amunt esmentat.

Alhora, amb l'entrada en vigor del Conveni, que conté com hem vist una definició precisa de tots els conceptes més amunt esmentats, les definició de bombes de dispersió i altres conceptes citats, entrarien directament a formar part de l'ordenament jurídic andorrà, no essent necessari desenvolupar la normativa interna actualment vigent al respecte.

2) Obligacions militars que contracten els estats parts amb l'adopció del Conveni.

L'article 3, l'article 4 i l'article 5 del Conveni contenen certes obligacions que podríem qualificar de militars, pels estats parts.

Amb l'adopció del Conveni cada estat part es compromet, a separar les bombes de dispersió que es troben sota la seva jurisdicció per poder destruir els estocs existents, com a més tard dins del termini de vuit anys a comptar de l'entrada en vigor del Conveni per aquest estat part.

El Conveni també obliga els estats a assegurar que els mètodes de destrucció compleixin les normes aplicables en matèria internacional per a la protecció de la salut i el medi ambient.

Es preveu igualment el procediment a seguir en el cas que algun estat part necessiti alguna pròrroga i algunes precisions per poder dur a terme la destrucció de les bombes de dispersió.

El Conveni regula igualment la retirada de les bombes de dispersió en zones contaminades i la reducció de riscos.

Cal recalcar que el Principat d'Andorra, per les prohibicions que ja conté la seva legislació interna i el fet que mai ha tingut exercit o conegut cap conflicte directe que hagi contaminat el seu territori de restes de bombes de dispersió, no hauria de tenir cap dificultat amb adoptar les obligacions que conté el Conveni en relació a la destrucció o eliminació del seu territori de les bombes de dispersió.

Tampoc es veurà afectada directament per l'obligació d'assistència a les víctimes de bombes de dispersió en zones sota la seva jurisdicció o control continguda en l'article 5 del Conveni.

En definitiva Andorra podria presentar un informe anual de *Nil declaration* al respecte de la presència en el seu territori de bombes de dispersió o de restes de bombes de dispersió.

3) Obligacions de cooperació i assistència internacional

En virtut del que disposa l'article 6 del Conveni, cada estat part, que es trobi en condicions de fer-ho, proporcionarà assistència tècnica, material i financera als estats parts afectats per bombes de dispersió.

Més precisament, cada estat part que es trobi en condicions de fer-ho prestarà assistència per a la retirada i destrucció de bombes de dispersió, proporcionarà informació relativa als diversos mitjans i tecnologies relacionats amb la retirada de bombes, assistirà per retirar les restes de bombes de dispersió i per ajudar les víctimes d'un altre estat part. Alhora, els estats que es trobin en condicions de fer-ho també prestaran assistència per contribuir a la recuperació econòmica i social necessària com a resultat de la utilització de les bombes de destrucció en els estats parts afectats.

Aquesta assistència es podrà proporcionar a través, entre altres, dels organismes de les Nacions Unides, les organitzacions i institucions internacionals, regionals o nacionals, les organitzacions o institucions no governamentals o sobre una base bilateral.

Igualment, en virtut del que disposa l'article 8 del Conveni, els estats parts han de consultar-se i cooperar entre ells per facilitar el compliment del Conveni.

Els estats poden enviar-se, a través del Secretari General de les Nacions Unides una sol·licitud d'aclariment d'una qüestió.

S'entén que el Principat d'Andorra, per la inexistència d'un exercit o d'especialistes en la matèria únicament podrà proposar aportar assistència financera i eventualment material (segons quin material) en funció dels seus mitjans.

4) Mesures de transparència internes que han d'adoptar els estats parts:

D'acord amb el que preveu l'article 7 del Conveni, 180 dies després de l'entrada en vigor del mateix, els estats parts han de presentar al Secretari General de les Nacions Unides una sèrie d'informacions relatives a les bombes de dispersió que es troben sobre el seu territori i el programa de destrucció.

Aquesta part de la declaració, gràcies a la inexistència en el seu territori d'aquest tipus d'armes de restes o de víctimes, hauria de ser relativament ràpida i senzilla per Andorra.

El que sí convindria explicar, en les informacions lliurades al Secretari de les Nacions Unides, si interessa al Principat adoptar aquest Conveni, és l'apartat relatiu a les mesures d'implementació nacionals a les que es refereix l'article 9 del Conveni, a saber totes les mesures legals, administratives, i altres mesures apropiades al Principat per a l'aplicació del Conveni, incloent-hi la imposició de les sancions penals per prevenir i reprimir tota activitat prohibida a un estat part en virtut d'aquest Conveni duta a terme per persones o en el territori sota la seva jurisdicció.

Alhora, Andorra hauria d'indicar igualment en el llistat d'informacions que enviaria al Secretari General de les Nacions Unides, els imports, els tipus i les destinacions de la cooperació i l'assistència internacional proporcionats de conformitat amb l'article 6 d'aquest Conveni.

Cal recalcar que, si Andorra adopta aquest Conveni, la informació proporcionada d'acord amb l'estipulat en l'article 7 del Conveni, haurà d'ésser actualitzada anualment haurà de cobrir l'any natural anterior, i haurà d'ésser presentada abans del 30 d'abril de cada any al Secretari General de les Nacions Unides.

5) Òrgans de decisions i costos derivats :

El Conveni preveu que, en cas de sorgir alguna controvèrsia entre els estats parts, respecte a l'aplicació o interpretació del mateix, aquesta haurà de ser resolta en primer lloc entre els estats concernits, podent si és necessari, aquests darrers recórrer a l'Assemblea dels Estats Part i al Tribunal Internacional de Justícia (Article 10)

L'Assemblea dels Estats Part és l'òrgan creat pel Conveni per prendre decisions respecte de qualsevol qüestió relativa a l'aplicació o implementació del Conveni.

Les Assemblees dels Estats Part són convocades pel Secretari General de les Nacions Unides anualment fins a la primera Conferència d'Examen que convoca el mateix Secretari General de les Nacions Unides, en el termini de cinc anys després de l'entrada en vigor del Conveni (article 12.)

Només es convocarà altres Conferències d'Examen passat altres cinc anys, si així ho demanen un o més estats part.

Els costos de l'Assemblea dels Estats Part, les Conferències d'Examen i les Conferències d'Esmena del Conveni van a càrrec dels estats part i dels estats que, tot i no ser part, hi participin, de conformitat amb l'escala de càlcul de les Nacions Unides degudament ajustada.

Les despeses incorregudes pel secretari general de les Nacions Unides en virtut de l'article 7 i 8 del Conveni (mesures de transparència i ajuda i aclariments de compliment) aniran a càrrec dels estats part de conformitat amb l'escala de càlcul de les Nacions Unides degudament ajustada (article 14).

II: Mecanismes per a l'adopció, reserves o esmenes al Conveni.

Aquest Conveni obert a la signatura a Oslo el dia 3 de desembre del 2008, continua obert a la signatura de tots els estats fins a la seva entrada en vigor a la seu de les Nacions Unides a Nova York, és a dir el primer dia del sisè mes després del mes durant el qual es va dipositar el 30è instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió de l'esmentat Conveni, de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 17 del Conveni.

Està subjecte a ratificació, acceptació o aprovació per tots els estats que l'hagin signat. Els altres estats no signataris podran adherir-s'hi. Caldrà dipositar l'instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió prop del dipositari.

Els estats poden, en el moment de la seva ratificació, acceptació, aprovació o adhesió declarar que aplicarà el Conveni de manera provisional mentre espera l'entrada en vigor per aquest estat.

Els estats parts no poden emetre reserves a cap article del Conveni, ara bé poden proposar esmenes en qualsevol moment després de la seva entrada en vigor, d'acord amb el procediment previst a l'article 13 del Conveni.

Alhora si bé aquest Conveni té una durada il·limitada, cada part, té dret de retirar-se del mateix.

A nivell intern, l'adopció d'aquest Conveni requerirà l'aprovació prèvia, per majoria absoluta del Consell General d'acord amb el que disposa l'article 64 de la Constitució.

Efectivament, aquest Conveni és relatiu a la seguretat interior i a la defensa, afecta els drets fonamentals de la persona, i crea noves obligacions per la Hisenda Pública.

Alhora, donat que aquest Conveni afecta la seguretat interior i la defensa, en virtut del que disposa l'article 66 de la Constitució andorrana, caldrà obtenir l'acord dels Coprínceps, a part dels membres nomenats pel Govern, per adoptar aquest Conveni.

CONCLUSIÓ:

Els Estats parts volen animar els estats no part al Conveni per tal que l'adoptin de forma a suscitar la participació de tots els estats al mateix.

Les principals obligacions que resultarien per Andorra de l'adopció del present Conveni serien :

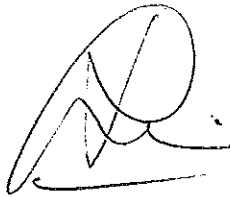
- eventualment, en funció de les possibilitats, proposar assistència;
- presentar al Secretari General de les Nacions Unides una sèrie d'informacions relatives a la inexistència de bombes de dispersió o restes sobre el territori andorrà ("nil declaration") que detallin les mesures d'implementació que existeixen a nivell nacional, a saber totes les mesures legals, administratives, i altres mesures apropiades al Principat per a l'aplicació del Conveni, incloent-hi la imposició de les sancions penals per prevenir i reprimir tota activitat prohibida, en virtut d'aquest Conveni, duta a terme per persones o en el territori

sota la seva jurisdicció. Alhora, Andorra hauria d'indicar igualment en el llistat d'informacions que enviaria al Secretari General de les Nacions Unides, els imports, els tipus i les destinacions de la cooperació i l'assistència internacional proporcionats de conformitat amb l'article 6 d'aquest Conveni.

- Actualitzar i enviar cada any, abans del 30 d'abril, la informació més amunt esmentada al secretari general de les Nacions Unides que cobreixi l'any natural anterior.
- Fer front als costos derivats de l'Assemblea dels Estats Part, de les Conferències d'Examen i de les d'Esmena de conformitat amb l'escala de càlcul de les Nacions Unides degudament ajustada, així com, eventualment a les despeses incorregudes pel secretari general de les Nacions Unides en virtut de l'article 7 i 8 del Conveni (mesures de transparència i ajuda i aclariments de compliment), de conformitat amb l'escala de càlcul de les Nacions Unides degudament ajustada.

Altrament, entenem que l'actual legislació interna ja compleix les principals obligacions previstes en el Conveni, no essent necessari desenvolupar la normativa interna, sobre tot tenint en compte que, a partir de la seva entrada en vigor al Principat, les definicions contingudes en el mateix entrarien immediatament a formar part de l'ordenament jurídic intern.

Natàlia ALEIX CHAULET

I N F O R M E

A Escaldes-Engordany, el 06 de març del 2012, el sots-oficial de Policia, titular del carnet professional número 167, Cap del TEDAX, de la Unitat Especial d'Intervenció, adscrita a l'Àrea de Seguretat Pública i Proximitat Ciutadana, exposa que :

OBJECTE: Informe tècnic referent al Conveni sobre Municions de Dispersió.

El 19 de novembre del 2010, el grup de TEDAX de la Policia d'Andorra va rebre del Ministeri d'Afers Exteriors d'Andorra, part del text del "Convenio sobre Municiones en Racimo", per a la seva revisió referent a l'article 2, tractant-se de l'article de les definicions.

Es va considerar en dita revisió, tractar dit "Convenio" com el Conveni sobre les Municions de Dispersió, títol que empraren d'ara endavant.

Posteriorment el 22 de novembre del 2010, una vegada ja revisades dites definicions es va trametre a dit Ministeri.

A causa de la recent petició per part del M.I. Secretari d'Estat de Justícia i Interior, Sr. Xavier ESPOT ZAMORA, s'elabora el present informe per a la possible adhesió del Principat d'Andorra al conveni ans esmentat.

Referent a l'exposició de motius que estableix el Conveni sobre les Municions de Dispersió, es considera que al Principat d'Andorra, és pràcticament inviable trobar-nos amb els fets descrits, sobre la possibilitat de trobar arsenals i restes de Municions de Dispersió, així com la necessitat de contribuir a la eliminació i destrucció d'aquest tipus de Municions.

Tanmateix pel que s'estableix sobre la assistència a les víctimes de les Municions de Dispersió, resulta pràcticament inviable doncs que es tracti de víctimes directes, esdevingudes al Principat.

Afegir que per la situació geogràfica del nostre país, així com per la incidència dels conflictes bèl·lics que han incidit directa o indirectament al Principat en el decurs del darrer segle, guerres en les quals s'han pogut emprar Municions de Dispersió, no es té coneixement de la utilització de dites municions en territori nacional, així com en la seva proximitat de les nostres delimitacions frontereres, no havent trobat cap informació que ens faci pensar el contrari.

D'altra banda i referent al Conveni, una vegada analitzat els articles que el componen, exposaré :

Sobre l'article 1, Obligacions generals i àmbit d'aplicació, el Principat d'Andorra respecta l'establert ja que no existeix cap tipus de Munició de Dispersió, així com tampoc les Bombetes Explosives que es descriuen.

L'article 2, tractant-se de les definicions, no trobem cap objecció.

L'article 3, Emmagatzematge i destrucció de reserves, no ens incideix degut a que al territori nacional no existeixen aquests tipus de Municions de Dispersió.

Article 4, Neteja i destrucció de restes de municions de dispersió i educació sobre reducció de riscos, no incideix al Principat ja que en no existir Municions de Dispersió intrínsecament no hi ha necessitat de prendre mesures per a la educació sobre la reducció de riscos.

Article 5, Assistència a les víctimes, no incideix al Principat per l'exposat anteriorment.

Article 6, Cooperació i assistència internacional, no ens comporta cap objecció.

Article 7, Mesures de Transparència, no incideix al Principat ja que en no existir Municions de Dispersió intrínsecament no hi ha necessitat de prendre mesures per a la educació sobre la reducció de riscos, trametre informació sobre el tipus de Municions, ubicació de àrees contaminades, etc...

En contra partida, dit article exposa en el seu apartat 1, i diu " Cada Estat Part informarà al Secretari General de les Nacions Unides tan aviat com sigui possible i, en qualsevol cas, no més tard de 180 dies a comptar de la entrada en vigor del present Conveni per aquell Estat Part, sobre :

a) Les mesures de implementació a nivell nacional a les que es fa referència en l'Article 9 del present Conveni. "

Analitzant l'article 9, Mesures de implementació a nivell nacional, parla de les mesures legals, administratives i d'altre índole que procedeixin per implementar el present Conveni, inclosa la imposició de sancions penals per prevenir i reprimir qualsevol activitat prohibida als Estats Part conforme al present Conveni que hagin estat comeses per persones o en territori sota la seva jurisdicció o control.

Doncs si s'ha de trametre informació al Secretari General de les Nacions Unides sobre la imposició de sancions penals per prevenir i reprimir qualsevol activitat prohibida als Estats Part conforme al present Conveni que hagin estat comeses per persones o en territori sota la seva jurisdicció o control, ens hauríem de remetre a la Llei Qualificada del Codi Penal del Principat, on estableix en el títol XIV Delictes contra la Seguretat col·lectiva, capítol 1 article 262 Infracció de normes de seguretat amb perill concret per a les persones i capítol 3 articles 265 Tràfic i dipòsits d'armes de guerra i article 267 Tràfic i dipòsit d'aparells explosius i incendiàris.

Article 8, Facilitació i aclariment del compliment, no ens comporta cap objecció.

Article 9, tractat anteriorment.

Article 10, Solució de controvèrsies, no ens incideix degut a que al territori nacional no existeixen aquests tipus de Municions de Dispersió.

Policia
d'Andorra

Article 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 i 23, Reunions del Estats Part, Conferencies d'Examen, Esmenes, Costos i tasques administratives, Signatura, Ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, Entrada en vigor, Aplicació provisional, Reserves, Duració i denúncia, Relacions amb Estats no Part del present Conveni, Dipositari i Textos autèntics, considero que no ens comporta cap objecció malgrat no em pertoca com a tècnic efectuar cap valoració al respecte.

El sots-oficial PQ167

Cap del Grup de TEDAX